

Forsl. t. Straffelov for Krigsmagten.

der under særdeles skærpene Omstændigheder, og fornemmelig naar noget betydeligt Onde bliver Følge af Forbrydelsen, endog kan stige til Livsstraf.

§ 143.

Benytter Nogen et falsk Føregivende om militær Myndighed til at begaa en Forbrydelse, for hvilken han bliver at straffe efter de borgerlige Love, kommer dette ei alene i Betragtning ved Bestemmelsen af den efter disse Love forskyldte Straf, men denne kan endog, saafremt dens Natur tilstedeværet det, under særdeles skærpene Omstændigheder forøges med et Tillæg, som dog ikke maa overstige den halve Del af Straffens høieste Grad.

§ 144.

Naar Skilddagter, eller andre Poster, Vagter eller Patrouiller misbruge denne Stilling til at øve Bold imod Nogen, eller iøvrigt fornærme eller ulovlig anholde Nogen, skal den Skyldige, saafremt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører højere Straf, anses med Fængsel.

§ 145.

Bestemmelserne i § 144 komme ikke til Anvendelse, naar Skilddagter, andre Poster, Vagter eller Patrouiller indskrænke sig til at anholde den, der med Skjældsord eller paa anden Maade fornærmer dem, eller naar de bruge deres Vaaben mod den, der voldelig overfalder dem eller gjør dem Modstand, eller overtræder de af dem i Tjenestens Medfør givne Befalinger, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller omkommer, tager Skade for Hjemgjæld og ligger paa sin Gjerning.

§ 146.

Den, som i Krigstid uden lovlig Grund over Bold imod, mishandler eller dræber Krigsfanger eller andre fremmede Undersaatter, belægges med de almindelige Straffe for personlig Bold eller Drab; som en skærpene Omstændighed bliver det at anse, naar Forbrydelsen er udøvet imod Syge eller Saarede.

§ 147.

Den, som udenfor Reglerne om Krigsbytte bemægtiger sig Ting, der tilhøre de af ham tagne Krigsfanger, eller som underlaar noget saadant af ham gjort Bytte, som tilfalder Staten eller bør komme til Deling, skal anses med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 148.

Naar Nogen i egennyttig Hensigt paa Kamppladsen fratager en Falden Noget, berøver eller aftvinger en Syg eller Saaret Noget paa Kamppladsen, paa Marchen, under Transporten eller paa Læsarethet, eller handler paa lignende Maade imod en Krigsfange, der er betroet til hans Bevogtning, skal dette betragtes som en særdeles skærpene Omstændighed ved Bestemmelsen af den Straf, der er forskyldt efter Gjerningens Beskaffenhed. Udøves Grusomheder imod den Saarede i det Viemed at udplyndre ham, kan bemeldte Straf forøges med et Tillæg af indtil det Halve af Straffens høieste Grad.

§ 149.

Den, som i fjendtligt Land uden udtrykkelig Tilladelse af vedkommende Befalingsmand eller endog mod givet Forbud sætter sig med aabenbar Magt eller ved Trusel om